

VERDWAALD

Verdwaald

JD Duran

Twitter: www.twitter.com/JDJeroenDuran/
Instagram: www.instagram.com/jdduranauthor/
LinkedIn: www.linkedin.com/JDDuranAuthor/

Schrijver: JD Duran
Coverontwerp: JD Duran
ISBN: 9789465128771
Eerste druk door BraveNewBooks
©JDDuran

“Het is wat het is.”

Noor, 3 VWO

Dit verhaal is compleet fictief, en geen van de personen voorkomend in dit boek zijn gebaseerd op bestaande personen. Enige en elke overeenkomst is puur toeval.

Zaterdag 22 oktober 22.00

“Heb je het weer verknald, sukkel?!”

“Hey!” riep Noor geïrriteerd. Ze gaf haar broertje een duw die nét iets te hard was.

Laurens gaf een kreet en viel over een uitstekende wortel.

“Was dat nou echt nodig, muts?!”

“Sorry Lau, dat was niet de bedoeling,” zuchtte Noor.

Hij wreef over zijn enkel en keek met betraande ogen naar het lichtspel tussen de bomen. Het opkomende maanlicht danste tussen de toppen van de naaldbomen terwijl een koude oktoberwind ervoor zorgde dat hij zich nog ellendiger voelde.

“Ik weet niet hoe we mam en pap nu kunnen bereiken,” zei Noor bedachtzaam.

“Kan me niet schelen, ik wil gewoon dit bos uit!” klaagde Laurens met huilerige stem. “We hebben nu al vier uur gezocht, en nog hebben we geen enkel teken van leven gezien!”

“Het is hier wel erg uitgestrekt,” knikte Noor.

“Wil je even uitrusten?”

Laurens schudde resoluut zijn hoofd. “Nee, laten we maar blijven zoeken. En als we die kak-tenten terugvinden dan zeg ik tegen mam en pap dat ik nooit meer wil kamperen!”

“Deal!” lachte Noor.

Het geluid van haar stem weerkaatste tussen de bomen voordat het leek te verdwenen in het mos.

Vrijdag 21 oktober 13.00

“Heb je alles ingepakt, meisje?” vroeg Anita terwijl ze nog snel wat koekjes in de snacktas propte.

Noor rolde met haar ogen. “Ja mam, dat heb je nu al duizend keer gevraagd.”

“Ik check gewoon even,” glimlachte Anita vermoeid en veegde een pluk van haar blonde haar achter haar oor. “Lau! Waar ben je? Heb jij ook alles ingepakt?”

Er klonk wat gestommel van boven en Laurens stak zijn lichte bos haar om de hoek boven de trap uit. “Tuurlijk mam, ik ben maandag al begonnen met pakken!” grijnsde hij hoorbaar.

Noor lachte zachtjes en stopte haar AirPods voorin de tas.

Ze had besloten om haar schooltas mee te nemen, mede omdat ze nog voor het proefwerk natuurkunde moest leren. Erg veel verwachtte ze toch niet van dit weekje kamperen.

Pap had iets van een midlifecrisis of zo; en hij moest ineens een soort Bear Grylls gaan

worden. Forel vissen in Zuid-Duitsland. En ze moesten nog allemaal mee, ook.

Nou ja, het is wat het is, dacht Noor.

Mam had al een leuke kampeerplaats uitgezocht vlak bij de rivier Murg, een half uurtje van Obertal, in het Zwarte Woud. De enige leuke bijkomstigheid was dat vóórdat ze echt het donkere bos in zouden rijden, er de belofte was van echte, originele Schwarzwalders Kirsch. Blijkbaar was er een bekende, oude herberg aan de rand van het woud, en daar zouden ze stoppen voor extra vette, extra zoete taart.

Vervolgens moesten ze dan nog een half uur rijden over smalle, kronkelende weggetjes om bij de kampeerplek te komen.

Pap had zich er enorm op verheugd. Hij was echt super xite, en had al weken Google gepest met allerlei zoekopdrachten. Over forellen, over het Schwarzwald, over kamperen, over welke tent het beste was; noem maar op.

Laurens had zijn forelwoede aangewakkerd door hem filmpjes van die Bear Grylls te laten zien. Al grijnzend had Laurens achter hem gestaan terwijl pap aan de tablet gekluisterd zat, en reageerde op alles wat er in de filmpjes gebeurde.

Lame.

Echt zoou kinds van Laurens. Hij wist altijd hoe hij hun ouders gek kon krijgen.

Mam had een nieuwe telefoon nodig gehad, en Laurens van tien zou wel even helpen uitzoeken. Dat hadden ze geweten.

Dertigduizend zoekopdrachten later was mam zo gek geworden dat ze gewoon naar de winkel was gegaan en de eerste de beste Samsung had gekocht.

Natuurlijk kon ze er niet mee overweg, en raad maar van wie de nieuwe telefoon nu was?

Precies, Lijpe Lau.

Die alles van tevoren uitgedokterd had. Dat kon niet missen.

Noor ritste hoofdschuddend haar tas dicht en liep naar de auto.

Pap was al de hele ochtend bezig om de auto zo efficiënt mogelijk in te pakken. De grap was, hij had er ook geen natuurlijk talent voor, al dit outdoor stuff.

Noor snapte nog steeds niet waarom hij juist hier stuk op ging.

Zijn grijzende bos haar wapperde van de ene kant naar de andere in de frisse oktoberbries.

Johan was de enige van het gezin met donker haar, terwijl de kinderen allebei hartstikke blond waren.

Er was nog een beetje ruimte voor haar tas naast haar in de auto, ondanks de stapel slaapzakken die tussen haar en Lau in lagen, en Noor nam plaats aan haar eigen kant (altijd rechts). De achterklep van de stationwagen lag vol met vispullen, tenten en meer van dat soort spul.

Pap had flink wat gependeed aan al deze nieuwe spullen, en dat had toch wel wat frictie veroorzaakt tussen hem en mam. Zelf gaf ze geld uit als water, maar dit kon ze niet verkroppen op de één of andere manier. Misschien dacht ze dat het een fase was, weer één van die uitbundige ideeën van haar man. Ze had misschien wel een beetje gelijk, maar de vele eureka's van pap hadden er wel voor gezorgd dat mam niet meer hoefde te werken, en kon uitgeven wat ze wilde.

Volgens pap waren ze “zo arm als een luis” toen ze trouwden. Hij had een eenmanszaakje in computers, en mam werkte als receptioniste op een school in Rotterdam. Totdat pap een paar goede ideeën had, en zijn